

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1776/2015
28.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари тужиоца З.М. из Т., чији су пуномоћници Г.С. и Г.М.-Л., адвокати из Л., против туженог СП Л. ДОО из Л., чији је пуномоћник М.Р., адвокат из Л., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4694/13 од 03.06.2015. године, у седници одржаној 28.01.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4694/13 од 03.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду, Судска јединица у Лазаревцу П1 4794/12 од 20.06.2013. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништен као незаконит уговор о раду број 7835 од 18.07.2012. године закључен између тужиоца и директора туженог и обавезан је тужени да тужиоца распореди на одговарајуће радно место у складу са врстом и степеном стручне спреме. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова спора исплати 79.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4694/13 од 03.06.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке у усвајајућем делу за поништај уговора о раду и ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу става првог изреке у усвајајућем делу у коме је обавезан тужени да распореди тужиоца на одговарајуће радно место у складу са врстом и степеном стручне спреме и тужба тужиоца је одбачена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС и 74/13-УС и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.10.2012. године, ради поништаја уговора о раду којим је тужилац распоређен на друго радно место. Вредност предмета спора није означена нити у тужби, нити током поступка.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужбени захтев не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП (у вези члана 13. став 2. и члана 23. став 1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку - „Службени гласник РС“, број 55/14), прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите је поништај уговора о раду којим је тужилац распоређен на друго радно место. Имајући при том у виду да тужилац није означио вредност предмета спора, нити да је вредност спора утврђена и не може се утврдити ни на основу одређене или наплаћене судске таксе, с тога је Врховни касациони суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**